

ΣΧΕΔΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

A. Ερευνητικά Ερωτήματα

1. Προκαταρκτικό διάβασμα γύρω από ένα θέμα
2. Ανάδειξη των *ερευνητικών ερωτημάτων*
3. Εννοιολογικό πλαίσιο – ποιες είναι οι *έννοιες* και ποιοι οι *όροι* της πολιτικής επιστήμης με τους οποίους διαλεγόμαστε
4. Προσωρινός τίτλος εργασίας – θα πρέπει να συμπυκνώνει τις βασικές θεματικές της εργασίας

B. Υποθέσεις Εργασίας

1. Επισκόπηση των βιβλιογραφικών αναφορών που επιχειρούν να απαντήσουν στα ερωτήματα που έχουμε θέσει – Κατηγοριοποίηση των αναφορών ανά θεωρητική προσέγγιση – Συγκρότηση **Θεωρητικού Πλαισίου**
2. Αναδιατύπωση των ερευνητικών ερωτημάτων σύμφωνα με το θεωρητικό πλαίσιο
3. Διατύπωση των **Υποθέσεων Εργασίας** – έχουν καταφατική μορφή και αποτελούν τις δικές μας απαντήσεις στα ερευνητικά ερωτήματα

Γ. Μεθοδολογία Έρευνας

Τα εργαλεία που χρησιμοποιούμε για να τεκμηριώσουμε/επαληθεύσουμε τις υποθέσεις μας.

1. Θεωρητική Επισκόπηση – καταγραφή των υπάρχουσών προσεγγίσεων, κατηγοριοποίηση και αποτίμηση
2. Ποιοτική Έρευνα – ανάλυση πρωτογενών και δευτερογενών πηγών (αρχεία, επίσημα κείμενα, συλλογές εγγράφων, εφημερίδες, περιοδικά, συνεντεύξεις, ιστότοποι)

3. Ποσοτική Έρευνα – ανάλυση ποσοτικών δεδομένων (εκλογικά αποτελέσματα, οικονομικά στοιχεία, στοιχεία εμπειρικών ερευνών κ.ο.κ.)

Δ. Τύποι Έρευνας

1. Περιπτωσιολογική μελέτη (case study) – αναφέρεται στη μελέτη **μίας** έκφρασης ενός πολιτικού φαινομένου η οποία ορίζεται με συγκεκριμένα κριτήρια (χωρικά, χρονικά, αντιπροσωπευτικότητα, ιδιαιτερότητας κ.α.)
2. Συγκριτική μελέτη – αναφέρεται στη μελέτη **δύο ή περισσότερων** εκφράσεων ενός πολιτικού φαινομένου – σκοπός είναι να αναδειχθούν οι ομοιότητες και οι διαφορές και να δοθούν ερμηνείες για αμφότερες

Ε. Συγγραφή Εργασίας

Ενδεικτική δομή της εργασίας

1. Εισαγωγή – Ερευνητικά ερωτήματα και Υποθέσεις
2. Θεωρητικό πλαίσιο – Παρουσίαση της θεωρητικής συζήτησης και αναδιατύπωση των υποθέσεων
3. Κυρίως Μέρος – Παρουσίαση υλικού τεκμηρίωσης – επιχειρηματολογία υπέρ των υποθέσεων σύμφωνα με τα πορίσματα της έρευνας στο υλικό
4. Συμπεράσματα – σύνοψη και επανάληψη των υποθέσεων – ανοικτά ερευνητικά ερωτήματα

Πώς γράφουμε;

- i. Γράφουμε ουδέτερα – αποφεύγουμε διατυπώσεις που φανερώνουν πολιτικές ή άλλου τύπου προδιαθέσεις – αυτό δεν σημαίνει ότι στην εργασία μας δεν θα υπάρχουν πολιτικές αιχμές
- ii. Γράφουμε απλά και καθαρά σεβόμενες και σεβόμενοι τις έννοιες και τους όρους που χρησιμοποιούμε – αποφεύγουμε δημοσιογραφικού τύπου αναλύσεις

- iii. Τα κεφάλαια της εργασίας θα πρέπει να χαρακτηρίζονται από λογική συνάφεια και αλληλουχία – επαγωγική (από το ειδικό στο γενικό) και παραγωγική (από το γενικό στο ειδικό) μέθοδος
- iv. Χρησιμοποιούμε υποσημειώσεις – με αυτόν τον τρόπο τεκμηριώνουμε τα επιχειρήματα που διατυπώνουμε και επιτρέπουμε στους αναγνώστες να ελέγξουν με τη σειρά τους την εγκυρότητα των πηγών μας – έτσι συνδέουμε την έρευνά μας με τις έρευνες των υπολοίπων συναδέλφων

Αναφορές, υποσημειώσεις, παραθέματα, παραπομπές

Υποσημείωση/Σημείωση Τέλους: η προσθήκη σχολίων ή αναφορών εκτός του κυρίως σώματος κειμένου.

Αναφορά: η καταγραφή μιας πηγής τεκμηρίωσης

Παράθεμα: η μεταφορά στο κείμενό μας μιας αυτούσιας φράσης ενός άλλου συγγραφέα

Παραπομπή: η μεταφορά μιας άποψης ή μιας πληροφορίας από έναν άλλο συγγραφέα με δική μας αναδιατύπωση

Δεν πρέπει να συγχέουμε το παράθεμα με την απλή παραπομπή.

Υποδείγματα αναφορών

Μονογραφίες

Βερναρδάκης, Χρ., *Πολιτικά κόμματα, εκλογές & κομματικό σύστημα. Οι μετασχηματισμοί της πολιτικής αντιπροσώπευσης 1990-2010*, Σάκκουλας, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2011

Moschonas, G., *In the Name of Social Democracy. The Great Transformation: 1945 to the present*, Verso, London-New York 2002

Συλλογικοί Τόμοι

Σπουρδαλάκης, Μ. (επιμ.), *ΠΑΣΟΚ. Κόμμα-Κράτος-Κοινωνία*, Πατάκης, Αθήνα 1998

Σπουρδαλάκης, Μ., «Το κομματικό φαινόμενο: εξέλιξη και συγκυρία», στο Τσάτσος, Δ. & Ξ. Κοντιάδης, (επιμ.), *Το μέλλον των πολιτικών κομμάτων*, Παπαζήσης, Αθήνα 2003, σ. 56-63

Gunther, R., Montero, J.R. & J. Linz (eds), *Political Parties. Old Concepts and New Challenges*, Oxford University Press, Oxford 2002

Featherstone, K., "Political Parties and Democratic Consolidation in Greece", στο Pridham, G. (ed.), *Securing Democracy*, Routledge, London-New York 1990, σ. 179-202

Άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά

Καφετζής, Π., «Πολιτική επικοινωνία, πολιτική συμμετοχή και κρίση της πολιτικής. Η συνεισφορά μιας εμπειρικής έρευνας δύο φάσεων», *Ελληνική Επιθεώρηση Πολιτικής Επιστήμης*, τχ. 9, 1997, σ. 169-178

Katz, R.S. & P. Mair, "Changing Models of Party Organization and Party Democracy: The Emergence of the Cartel Party", *Party Politics*, Vol. 1, No.1, 1995, σ. 5-28.

Άρθρα σε εφημερίδες

«Ανασηματισμός με πρόσωπα-κλειδιά», εφ. *Καθημερινή*, 7 Σεπτεμβρίου 2010.

Νικολακόπουλος, Ηλ., «Ψηφίζουμε... για μεταβατική Βουλή», εφ. *Τα Νέα*, 5 Μαΐου 2012

Κείμενα από ιστότοπους

Νέα Δημοκρατία, *Καταστατικό της Νέας Δημοκρατίας*, 2009 διαθέσιμο στο www.nd.gr/documents/10154/5a9bdec5-1385-4744-aa01-528099cfec4d [πρόσβαση: 05.06.2013]

ΚΚΕ, «Πολιτική Απόφαση του 19^{ου} Συνεδρίου του ΚΚΕ», 2013 διαθέσιμο στο www.902.gr/eidisi/19o-synedrio-kke/15040/politiki-apofasi-toy-19oy-synedrioy-toy-kke [πρόσβαση: 05.06.2013]

Σημίτης, Κ., «Ομιλία στην εκδήλωση για την 29η επέτειο της 3ης του Σεπτέμβρη», 3 Σεπτεμβρίου 2003, διαθέσιμο στο www.costassimitis.gr/content/61 [πρόσβαση: 04.03.2013].

Locke, J., *Two Treatises on Representative Government*, A. Millar, London 1764 διαθέσιμο στο oll.libertyfund.org/index.php?option=com_staticxt&staticfile=show.php%3Ftitle=222&layout=html [πρόσβαση: 05.06.2013]

Bauman, Z., “On Sustainability: This Time, of Social Democracy...”, *Social Europe Journal*, 28 Ιανουαρίου 2011 διαθέσιμο στο www.social-europe.eu/2011/01/on-sustainability-this-time-of-social-democracy [πρόσβαση: 04.03.2013].

Υποδείγματα υποσημειώσεων

Αρχική εμφάνιση μιας αναφοράς¹

Επανάληψη της ίδιας αναφοράς²

Παρεμβολή μιας άλλης αναφοράς³

Εκ νέου χρησιμοποίηση της αρχικής αναφοράς⁴

Υπόδειγμα παραθέματος – παραπομπής

Παράθεμα: Ο Μ. Σπουρδαλάκης αναφέρει χαρακτηριστικά ότι «...η κομματική οργανωτική δομή είναι η υλική βάση όλων των άλλων εκφάνσεων ή λειτουργιών των κομμάτων [...] σαν τέτοια διαμορφώνει τις συνθήκες των πολιτικο-ιδεολογικών πλαισίων του κόμματος καθώς και της κοινωνικής/ταξικής συμμετοχής σε αυτό, ενώ την ίδια στιγμή επηρεάζεται από αυτά...».⁵

Παραπομπή: Ο Σπουρδαλάκης υποστηρίζει ότι οι κομματικές λειτουργίες, οι πολιτικο-ιδεολογικές πλατφόρμες και η ταξική σύνθεση της κομματικής βάσης εγγράφονται και υλικοποιούνται στο έδαφος της κομματικής οργάνωσης⁶.

¹ Χρ. Βερναρδάκης, *Πολιτικά κόμματα, εκλογές & κομματικό σύστημα. Οι μετασχηματισμοί της πολιτικής αντιπροσώπευσης 1990-2010*, Σάκκουλας, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2011, σ. 95

² Στο ίδιο, σ. 118

³ Π. Καφετζής, «Πολιτική επικοινωνία, πολιτική συμμετοχή και κρίση της πολιτικής. Η συνεισφορά μιας εμπειρικής έρευνας δύο φάσεων», *Ελληνική Επιθεώρηση Πολιτικής Επιστήμης*, τχ. 9, 1997, σ. 174

⁴ Χρ. Βερναρδάκης, *Πολιτικά κόμματα, εκλογές & κομματικό σύστημα. Οι μετασχηματισμοί της πολιτικής αντιπροσώπευσης 1990-2010*, ο.π., σ. 226

⁵ Μ. Σπουρδαλάκης, *ΠΑΣΟΚ. Δομή, εσωκομματικές κρίσεις και συγκέντρωση εξουσίας*, Εξάντας, Αθήνα 1988, σ. 248.

⁶ Στο ίδιο.